

[Knud Lind]

Så der er altså usikkerhed ved det.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg som formentlig den eneste i denne forsamling har været inde i det fag, der hedder slagtning, og derfor kender det fra den praktiske side. Selv set fra slagterverdenens synspunkt må jeg sige, at denne slagtemetode ikke er noget, man synes særlig godt om, bl.a. fordi man ved, at det tager længere tid, og der er altså mere smerte forbundet med det. Det er derfor, jeg spurgte Nør Christensen, om CD var villig til at forbyde rituelle slagteformer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Man skal lige erindre sig, at det hedder »hr.« foran medlemmets navn.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg var meget overrasket over, at SF's forslag af hr. Nør Christensen skulle karakteriseres som »marxistisk«. Det er måske at overskride kravene til visse medlemmer af Folketinget at bede hr. Nør Christensen om at forklare en anelse nærmere, hvad det er, der er specielt marxistisk i et forslag, som samtlige dyreværnsorganisationer har støttet, og hvoraf mange bestemt vil blive forbløffede.

Vi har fået kritik, hr. Nør Christensen, for at have for lange frister. Man siger, at 10 år er meget lang tid. Jeg vil egentlig godt vide – det er et spørgsmål, vi også har prøvet at stille andre, men nu helt konkret – om det er helt urealistisk at inddrage den afskrivningstid, produktions-systemerne har, og så sige: O.k., den tager vi med.

Så lige et spørgsmål, jeg også har prøvet at få andre til at besvare: Skal Danmark være i front – forstået på den måde, at man i det mindste stemmer for de mest vidtgående forslag til forbedringer for dyrene i EF-sammenhæng?

Det har været meget svært i dag at høre på debatten indtil nu, om et flertal af partierne herinde, eller af medlemmerne, støtter de konkrete forbedringer, som Socialistisk Folkeparti har foreslået, om man støtter dem, der blot siger: Vi vil vente, til vi har fået det igennem i hele EF. Eller om man har det som hr. Knud Lind, at man mener, det strengt taget er pjank.

Jeg synes, at de partier, der plejer at bakke op, i hvert fald skylder os her at sige: Selvfølgelig – det går jeg ud fra at de vil svare – støtter vi,

at vi får afviklet disse produktionsformer. Og så er der altså nogle, der siger: Men vi vil vente, til det er blevet en EF-vedtagelse.

Jeg vil meget gerne høre hr. Nør Christensen sige heroppe klart: Skal Danmark skubbe, eller skal vi bremse?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Knud Linds forskellige intolerante synspunkter er jo velkendte.

Jeg vil godt uddybe, at jeg faktisk i min ordførertale gjorde mig nogen anstrængelse for at sige, at vi i Det Radikale Venstre havde foretaget nogle principielle valg, og at nogle af disse valg var truffet ud fra en nytteetisk betragtning, som ikke altid er den bedste måde at vælge på, men vi har gjort det bevidst.

Et af de steder, hvor vi har gjort det bevidst, er, hvor det drejer sig om rituelle slagtninger. Efter vores opfattelse skal jøder og muslimer fortsat have lov til at slagte efter deres tusindårige traditioner, og vi har nøje noteret os, hvad Mosaisk Troessamfund har udtalt om at anskaffe nogle mere dyrevenlige bøger.

Så det er ligegyldigt, om CD går imod rituelle slagtninger eller ej. Vi mener fortsat, at jøderne skal have lov til at slagte, som de har gjort i tusinder af år.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg skal gerne sige til fru Margrete Auken, at mine bemærkninger skal forstås i relation til, som jeg har opfattet SF's forslag om, at der skal føres et årligt kontroltilsyn med dyr. Mine bemærkninger skal ses på baggrund af, at det var Karl Marx, der i sin tid sagde – jeg går ud fra, at fru Margrete Auken er særdeles velbevandret på det felt: Tillid er godt, men kontrol er bedre. Det er på den baggrund, at det skal forstås.

Så skal jeg sige til hr. Ole Espersen og til dels også til fru Margrete Auken, at naturligvis har min gruppe i Europa-Parlamentet arbejdet for ethvert tiltag til forbedring af dyrs vilkår. Havde vi gjort det modsatte, så ville det selvsagt have vakt en sådan opsig, at det også ville være nået frem til Danmark og dermed have givet anledning til debat. Der kan ikke komme ét eneste tiltag, hvor vi ikke vil være med til at arbejde for forbedringer af dyrs vilkår på europæisk plan.